

Prvý apríl

Na veselú nôtu- Prvý apríl

Tomáš navštevoval základnú školu spolu s jeho najlepším kamarátom Lukášom v Martine. Boli to najlepší parťáci, stále vymýšľali nejaké šibalstvá.

Tento rok chceli na prvého apríla vymyslieť niečo veľké. Napadlo im, že deň pred prvým aprílom ostanú tajne večer v škole a premiestnia všetky stoličky z celého poschodia do jednej triedy. Vedeli, že to bude náročná úloha a tak začali veľmi detailne vymýšľať plán.

Prišli na to, že v noci sú v ich škole zapnuté kamery. Rozhodli sa do svojho plánu zatiahnuť aj Dávida, pretože vedeli, že ak je niekto technicky zdatný na to, aby vypol kamery bez toho, aby si to niekto všimol, tak je to práve on. Blížil sa ich deň a tak sa pomaly pripravovali na čin, ktorý si spoločne naplánovali.

Deň pred prvým aprílom:

Chlapci prišli normálne do školy, tvárili sa akoby nič nechystali, no všetci vedeli, že majú niečo za lubom. Dávid sa počas sloviny vypýtal na WC. Učiteľka ho pustila, no to ešte nevedela, že Dávid pôjde na prízemie pred riaditeľňu. Chlapci mali návrh, že po vyučovaní sa schovajú do šatňových skriniek a počkajú, kým všetci zo školy odídu. Avšak potrebovali presne vedieť, kedy pani riaditeľka odíde z riaditeľne, aby sa tam mohol Dávid nenápadne dostať a vypnúť kamerový systém. Preto Dávid počas sloviny položil do priesvitnej skrinky pred riaditeľňu mini kameru, vďaka ktorej chlapci presne vedeli, kedy riaditeľka odíde. Blížil sa koniec vyučovania a chlapci išli obedovať. Všetci traja si sadli k stolu, ktorý bol na rohu jedálne. Potrebovali mať súkromie, aby sa o tom všetkom ešte raz porozprávali. Lukáš dostal super nápad. Spomenul si, že v ten deň je na škole krúžok florbalu, ktorý trvá až do šiestej. Takže chlapci mohli ísť pokojne domov a prísť do školy krátko pred koncom florbalu. Na vrátnici by sa mohli vyhovoriť, že idú na florbal, len im meškal autobus.

Bolo trištvrte na šesť a chlapci si už pomaly sadali do svojich skriniek a pripravovali sa na akciu. Bolo krátko po ôsmej a Dávid zahlásil, že pani riaditeľka už opustila budovu. No nastal tu prvý problém. Chlapcom nedošlo, že riaditeľňa bude zamknutá...

Našťastie Tomáš vedel ako sa tam jednoducho dostane. Zobral drôt, ktorý vopchal do kľúčovej dierky a po pár minútach sa mu podarilo riaditeľňu otvoriť. Zavolať Dávidovi, aby prišiel na miesto a vypol všetky kamery. Pre Dávida to bola brnkačka, no napadlo ho, že by mohol zmeniť tón zvonenia, keď zvoní na hodinu alebo prestávku. A tak zavolať Dávid Tomášovi a Lukášovi, aby sa ich opýtal, akú zvučku tam má nastaviť. Po chvíli Tomáša napadlo, že by to mohol byť zvuk alarmu. Zdalo sa im to až cez čiaru a tak k alarmu pridali slová „Prvý apríl! Prvý apríl!“.

Bolo už krátko pred desiatou večer a tak sa chlapci pripravili a pomaly vyšli z riaditeľne a vošli do prvej triedy, no vtom začuli niekoho rozprávať. Chlapci sa zľakli, akoby zamrzli a stíchli. Tomáš bol z nich najodvážnejší a tak vykukol spoza triednych dverí. Zistil, že po chodbe sa motá školník. Chlapci s tým však nerátali. Mysleli si, že školník bude už v svojom školskom byte. Po chvíli čakania sa chlapci vydali na prieskum, aby zistili, či je už „vzduch čistý“. Popri tom ich zbadal školník. Myslel si, že sa tam vlámali a chcú niečo ukradnúť. Tomáš sa otočil a zistil, že „vzduch nie je čistý“. Chlapci sa rozbehli, vyšli na druhé poschodie a ukryli sa v kabínke na véckach. Zrazu započuli zvuk policajných sirén. Pozreli sa na seba zdesenými tvármi. Povedali si, že nechcú mať prúser a tak sa pokúsia zo školy utiecť. Lukáša napadlo, že tajne zlezú po hromozvode cez okná. Tomáš súhlasil, no Dávid nebol veľmi fyzicky zdatný a tak tento návrh zamietli. Dávid navrhol, aby sa skryli do šatňových skriniek. Po chvíli boli už chlapci vo svojich skrinkách. Uľavilo sa im, no báli sa, že ich policajti nájdu. Po chvíli vošli dvaja policajti do šatne, no nenapadlo ich, že by sa tam „zlodeji“ ukryli. Po chvíli čakania sa chlapci pokúsili v skrinkách zaspáť. Boli sklamaní, že ich plán nevyšiel, no nič sa nedalo robiť.

Prvý apríl ráno:

Bolo 7 hodín ráno a Dávid konečne vyšiel zo svojej skrinky, zaklopal na Tomášovu a Lukášovu skrinku. Zobudil kamarátov a vydali sa do triedy akoby sa v noci nič nestalo. Ráno začali ich spolužiaci vymýšľať tie ich trápne vtipy - ako napríklad zubná pasta na kľučke od dverí. Vtom namiesto klasického zvonenia začal znieť poplachový tón. Tomáš s Lukášom a Dávidom sa na seba usmiali a zakričali: „PRVÝ APRÍL!!!“